

Konačno Sindikat!

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3, tel: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e – mail : sindiso@sbb.rs, nsprv.zr@mts.rs , nsprv@mts.rs

НИСМО СВИ ИСТИ!

Данас је Министарство државне управе и локалне самоуправе коначно отклонило све недоумице. Закон о запосленима у јавним службама и чувени „платни разреди“ остају за неко друго време. Искрено, ово је добитак, а не губитак. Губитак је настао негде друго!

Иако је добар део запослених у образовању резигниран оваквом одлуком државе, сигурни смо да је свима онима који су добро сагледали „бенефите“ платних разреда јасно, као и нама, да је то била превара у најави и да смо добили време да је исправимо или коначно одбацимо. Ипак, за разлику од НСПРВ, који је од почетка израде „платних разреда“ упозоравао на погубност и последице, многи су представљали ситне и безначајне „успехе“ као епохалне, херојске и јуначке. Став који је НСПРВ износио јавно, али и на синдикалним одборима, одударо је од званичних захтева репрезентативних синдиката. Како смо уопште могли у томе и да учествујемо ако то важи само за јавне службе (просвета, здравство, култура и социјална заштита), а изузети су судство, војска, полиција, државна управа и локална самоуправа... али и највеће трошације у агенцијама и јавним предузећима? Сама та чињеница била је довољна да се схвати да то не ваља. Надаље, када смо у првобитној табели видели да је готово половина запослених испод минималца, постало је јасно да не постоји ни промил шансе да то донесе бар нешто добро. Основица је остала заглављена на пола минималне зараде и усвајање таквог акта онемогућила би законитост у деценијама (не годинама) које следе. Зато је то за нас тада било неприхватљиво и због одлагања примене можемо само да се радујемо, а не да тугујемо. Ипак, по нама највећа несрећа које су ти „платни разреди“ доносили није потекла од државе, већ од преговарача. Правећи вештачке победе (старешинство у коефицијенту), играјући се малих богова у преговорима, довели су до тога да запослени у настави, на истом радном месту, буду сврстани у чак три платне групе! То очито показује да преговарачи нису дорасли задатку и да нису научили ни основе онога што им је овог пута био посао. Нажалост, сада када су преговори „пропали“, читамо саопштења и ставове како је то у суштини добро, и да су они „од почетка тврдили да је то лоше“. Разумемо да држава покушава да нас прави будалама, али да то раде колеге, е то не разумемо. Зар је могуће да просветни радници, интелектуалци, после само пар недеља забораве текстове типа „Шта смо до сада постигли“? Па шта се постигло? Ако су виртуозно, правећи камуфлаже достојне највећих мајстора, све време радили да до усвајања не дође, онда им се извињавамо. Али, нисмо баш сигурни у толику способност и виспреност наших преговарача.

Губитак, како смо на почетку рекли, настао је док смо радили прљави посао за државу, уместо да смо тај предлог са резигнацијом одбили и захтевали да се бавимо суштинским стварима у које спадају цена рада, ПКУ, додаци на зараду, регрес и топли оброк, забрана запошљавања... Дакле, неки су од почетка о овоме причали, док су се други бавили пребацивањима из 8/3 у 9/1 и обратно. Баш из тог разлога не прихватамо генерализацију, јер НИСМО СВИ ИСТИ! Онај ко то не види данас, тешко да ће икада прогледати!

У Новом Саду
6. новембар 2018. године

Потпредседник НСПРВ
Душан Кокот